* * *

О час! О простір! О число!
На грань хибку я ставлю юний крок,
Правуючи свое русло
В безмежний ваш поток!
За мною на вологу рінь
Моя кладеться тінь.
Така легка моя рука,
В ній вудочка пругка.
Закину вудочку в глибінь,
Бездонну і безкраю,
І краплі вічності дрібні
Сміються — ллються в зір мені
З усього, що впіймаю.